

INFORMACIÓ

Horari de Sopar: 19.45h - 22.30h
Lloc: Restaurant La Lluna
Carrer Santa Anna, 20
(cantonada carreró Sant Bonaventura)
Barcelona

Aportació: 32 euros
Cal fer prèvia transferència
al compte Caixa Bank
ES47 2100 3317 1122 0006 6494

Àmbit Maria Corral

Carrer de l'Avenir, 40, entl. 1a
08021 Barcelona
Telèfon: 619 575 027

www.ambitmariacorral.org
info@ambitmariacorral.org

253 Sopar Hora Europea

Dijous 20 de febrer de 2025
a les 19.45 hores

Som éssers necessitats

PONENTS:

Jaume Castro Forns

Responsable de la Comunitat
de Sant Egidí a Barcelona

Jordi Cussó Porredón

Director de la Universitas Albertiana

Pilar Mariné Jové

Psicòloga especialista en clínica

MODERADORA:

Montserrat Puigbarraca Arroyos

Som éssers necessitats

El concepte vulnerabilitat prové de la paraula llatina *vulnus*, que significa ferida, i es pot aplicar a una persona o a un grup social. Malgrat que hi ha graus de vulnerabilitat, tots participem de la mateixa fragilitat.

La catedràtica de filosofia Begoña Román, en una conferència pronunciada a la Fundació Carta de la Pau, recordava que: «Tots som subjectes de cuida i d'atenció, perquè som fràgils i vulnerables, som subjectes de necessitats. És a dir, sense els altres no podem tirar endavant. La necessitat no és una mena de fluïxesa existencial. Dependre d'altres no ha de ser ni una càrrega social ni una qüestió vergonyosa. Volem viure amagant les nostres necessitats, sense reconèixer que necessitem dels altres, com si tinguéssim un greu problema quan reconeixem que sense ells no podem desenvolupar la nostra vida ni les nostres tasques».

El realisme existencial ens recorda que els éssers humans no som autosuficients. Això implica que tenim gana, set, fred, dolor, por, que emmalaltim i que un dia morirem, i que si els altres ens obliden no serem capaços de ser en plenitud. L'antropòloga Yayo Herrero diu que les persones complim dues característiques bàsiques: «La primera és que som eco-dependents, és a dir, no hi ha vida sense naturalesa. L'aigua, els aliments, l'energia i tot allò que cal per mantenir-nos ve directament de la natura. Però, a més, els éssers humans som radicalment interdependents entre nosaltres. Una criatura acabada de néixer no sobreviu si ningú no la cuida. El mateix passa en la vellesa. I ja no diguem si patim alguna malaltia o diversitat funcional. Som finits, per tant, eco-dependents i interdependents».

Aquesta dependència és alhora la nostra condició humana, és l'única manera que tenim de ser i d'existir en aquest món. Una mena de deliri contemporani ha portat a confondre autonomia amb autosuficiència. Tot i que la nostra societat no acabi d'acceptar-ho, la fragilitat ens acompanyarà sempre. Prendre consciència de la nostra condició de vulnerabilitat és la primera lliçó que s'hauria d'aprendre a la vida. Com deia Viktor Frankl: «Quan ja no podem alterar les circumstàncies, podem variar la nostra actitud davant d'elles». No podem canviar la nostra condició de vulnerabilitat, però sí la nostra manera d'afrontar-la i les nostres actituds per assumir-la.

No reconèixer que som éssers necessitats ens porta a convertir la vida en una competència entre persones i grups. L'autosuficiència edifica societats instal·lades en la desconfiança i en darrer terme en la por i en el rebuig a l'altre; i així, és molt difícil crear estructures de confiança, establir vincles sòlids entre els uns i els altres. Si ens descobrim fràgils, serà més senzill demanar ajut, dur a terme el nostre projecte vital i els diferents projectes socials i polítics.

Reconèixer la nostra indigència ens fa ser més humils i obre al diàleg i a la trobada, com un intent d'eliminar les diferències, de sumar positivament la diversitat i d'implementar sinergies que construeixin una realitat comuna. Si som conscients de la nostra fragilitat, no tendirem a creure'ns millors o inferiors als altres, sinó que viurem un profund respecte envers les persones i valorarem en positiu tot allò que ens porta a ser més solidaris, a ajudar-nos mútuament i a viure en una societat més fraternal, preocupada per les persones més febles i per les entitats més afeblides.

Jordi Cussó Porredón